

**Dosarul nr. 1ra-121/2022
(1-20121872-01-1ra-25012022)**

**CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE**

23 februarie 2022

mun. Chișinău

Colegiul Penal în următoarea componență:
președinte
judecători

**Nadejda TOMA
Liliana CATAN
Ion GUZUN**

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocata Palade Rodica în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 16 noiembrie 2021, în cauza penală privind-l pe

NICOLAEVICI Gheorghe Xxxxx,
*născut la xx xxxxxxx xxx, originar din s. Xxxxxx,
r-nul Xxxxxx, domiciliat în s. Xxxxxx Xxxxx, r-nul
Xxxxxx.*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 02.10.2020 – 01.04.2021;

Instanța de apel: 23.04.2021 – 16.11.2021;

Instanța de recurs: 25.01.2022- 23.02.2022.

Asupra recursului ordinar declarat, în baza actelor din dosar, Colegiul penal

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Bălți, sediul Fălești din 01 aprilie 2021, Nicolaevici Gheorghe a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 175 Cod penal (episodul din vara anului 2015 – partea vătămată Xxxxxxx Xxxxxx) la 3 ani închisoare; în baza art. 175 Cod penal (episodul din vara anului 2016 – partea vătămată Xxxxx Xxxxxx) la 3 ani închisoare; în baza art. 175 Cod penal (episodul din 04 iulie 2016 – partea vătămată Xxxxx Xxxxxx) la 3 ani închisoare și în baza art. 175 Cod penal (episodul din 25 mai 2018 – partea vătămată Xxxxx Xxxxxx) la 3 ani închisoare.

Conform art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor stabilite, lui Nicolaevici Gheorghe i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 4 ani închisoare.

Conform art. 84 alin. (4) Cod penal, la pedeapsa stabilită a fost adăugată o parte din pedeapsa aplicată prin sentința Judecătorei Drochia (sediul Central) din 08

iulie 2019, stabilindu-i definitiv lui Nicolaevici Gheorghe, pedeapsa cu închisoare, pe un termen de 5 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art. 90 Cod penal, a fost dispusă suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare, pe un termen de probațiune de 3 ani, cu obligarea lui Nicolaevici Gheorghe să nu-și schimbe domiciliul și /sau reședința fără consimțământul organului competent și să participe la programe probaționale.

Din contul lui Nicolaevici Gheorghe s-a încasat în beneficiul statului suma de 5586 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că *Nicolaevici Gheorghe*, în vara anului 2015, data și ora exactă nefiind stabilită de către organul de urmărire penală, ziua, intenționat, înțelegând caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, aflându-se în stradă în s. XXXXX XXXXXX r-nul XXXXXXX, văzând-o pe minora XXXXXXX XXXXXX, știind cu certitudine că ultima nu a împlinit vârsta de 16 ani, urmărind scopul comiterii acțiunilor perverse constând în atingeri indecente, prin constrângere fizică, contrar voinței ultimei, a strâns-o puternic de sâni, după care a sărutat-o pe obraz.

Tot el, în vara anului 2016, data și ora exactă nefiind stabilită de către organul de urmărire penală, intenționat, ziua, înțelegând caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, aflându-se în s. XXXXX XXXXXX r-nul XXXXXXX, văzând-o pe minora XXXXX XXXXXX, despre care știa cu certitudine că nu a împlinit vârsta de 16 ani, urmărind scopul comiterii acțiunilor perverse constând în atingeri indecente, prin constrângere fizică, a luat-o în brațe și contrar voinței ultimei, a sărutat-o pe obraz, iar apoi i-a dat jos pantalonii și a sărutat-o în zona intimă.

Tot el, la 04 iulie 2016, ziua, ora exactă nefiind stabilită de către organul de urmărire penală, intenționat, înțelegând caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, aflându-se în stradă în s. XXXXX XXXXXX r-nul XXXXXXX, văzând-o pe minora XXXXX XXXXXX și știind cu certitudine că ultima nu a împlinit vârsta de 16 ani, urmărind scopul comiterii acțiunilor perverse constând în atingeri indecente, prin constrângere fizică, a îmbrățișat-o și contrar voinței ultimei, a sărutat-o pe obraz.

Tot el, la 25 mai 2018, aproximativ la ora 13:00, fiind în stare de ebrietate alcoolică, intenționat, înțelegând caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, a văzut-o pe minora XXXXX XXXXXX și știind cu certitudine că ultima nu a împlinit vârsta de 16 ani, urmărind scopul comiterii acțiunilor perverse constând în atingeri indecente, prin constrângere fizică, a apucat-o de mână, a tras-o în gospodăria lui Goverschi Mircea din s. XXXXX XXXXXX r-nul XXXXXXX unde în formă perversă a apucat-o de față cu palmele ca aceasta să se sperie și să nu fugă și a sărutat-o pe buze.

Astfel, Nicolaevici Gheorghe prin acțiunile sale intenționate a săvârșit infracțiunile prevăzute de art. 175 Cod pena, *ca acțiuni perverse săvârșite față de o persoană despre care se știa cu certitudine că nu a împlinit vârsta de 16 ani, constând în atingeri indecente.*

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul în Procuratura r-nului Sîngerei, Ludmila Zaharia, care a solicitat admiterea apelului, casarea parțială a sentinței în latura pedepsei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care lui Nicolaevici Gheorghe să îi fie aplicată pedeapsa a câte 4 ani închisoare pentru fiecare infracțiune săvârșită. În temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, să îi fie stabilită pedeapsa definitivă prin cumul parțial al pedepselor de 5 ani închisoare, iar în temeiul art. 84 alin. (4) Cod penal, prin cumul parțial cu pedeapsa stabilită prin sentința Judecătorei Drochia din 08.07.2019, să îi fie stabilită pedeapsa definitivă de 6 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea apelului a invocat că:

- instanța de judecată a dat o apreciere justă a circumstanțelor cauzei și a calificat corect acțiunile inculpatului Nicolaevici Gheorghe în baza art. 175 Cod penal, stabilindu-i pedeapsa conform sancțiunii articolului respectiv, însă din motive neîntemeiate incorect a individualizat pedeapsa și neîntemeiat a stabilit o pedeapsă prea blândă și neproportională cu pericolul social a acțiunilor criminale comise în lipsa unor circumstanțe atenuante;

- instanța de fond la aplicarea pedepsei nu a ținut cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei, care în nici o măsură nu motivează aplicarea unei pedepse sub formă de 5 ani închisoare cu suspendarea executării pedepsei pe un termen de 3 ani;

- la numirea pedepsei, instanța de judecată a ignorat prevederile art. 75 Cod penal și nu a luat în considerație faptul că lui Nicolaevici Gheorghe i se incriminează 4 infracțiuni care fac parte din categoria infracțiunilor grave, care atentează la inviolabilitatea vieții sexuale a persoanei, asupra primejduirii dezvoltării fizice și psihice normale a victimelor minore, având un pericol deosebit pentru societate;

- instanța de judecată, la stabilirea pedepsei sub formă de închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii, deși a constatat că în acțiunile inculpatului Nicolaevici Gheorghe nu sunt careva circumstanțe atenuante decât faptul că este în etate, circumstanță care nu l-a împiedicat pe inculpat să comită mai multe episoade a infracțiunii prevăzute la art. 175 Cod penal și nu este exclus să mai comită astfel de fapte fiind la libertate și știind că nu riscă careva pedeapsă;

- instanța neîntemeiat nu a luat în considerare personalitatea inculpatului, faptul că pe caz figurează patru victime minore care la data comiterii infracțiunii aveau vârsta cuprinsă doar între 7 și 12 ani și că acesta anterior a mai comis infracțiuni de același gen, fiind condamnat la 08.07.2019 de către Judecătoria Drochia (sediul Central) la fel, pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 175 Cod penal.

- nu a fost luată în considerație modalitatea de comitere a infracțiunii și comportamentul inculpatului, care determină necesitatea emiterii unei decizii de condamnare a inculpatului fără aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal;

- prin suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii, se influențează în mod negativ asupra felului în care societatea percepe gradul de restabilire a echității sociale prin actul de justiție, iar reacția coercitivă a statului ca fiind una defectuoasă și inefficientă;

- instanța a aplicat prevederile art. 90 Cod penal, fără a stabili care sunt temeiurile că nu este rațional ca inculpatul să execute pedeapsa stabilită, sau faptul că inculpatul este în etate nu poate fi motiv că i s-a aplicat pedeapsa cea mai minimă posibilă în lipsa altor circumstanțe atenuante și pentru aceleași temeiuri să fie suspendată condiționat executarea pedepsei cu închisoarea;

- prin tragerea la răspundere penală a lui Nicolaevici Gheorghe, urmează a fi exercitată o influență pozitivă și asupra altor indivizi care vor fi determinați astfel, să nu săvârșească infracțiuni, știind cu certitudine că pedeapsa este inevitabilă.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 16 noiembrie 2021, s-a admis apelul declarat, s-a casat sentința parțial, în latura pedepsei, cu pronunțarea în această parte a unei hotărâri noi, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

Nicolaevici Gheorghe, s-a considerat vinovat și condamnat în baza art. 175 Cod penal (episodul din vara anului 2015 – partea vătămată Xxxxxxx Xxxxxx) la 3 ani închisoare; în baza art. 175 Cod penal (episodul din vara anului 2016 – partea vătămată Xxxxx Xxxxxx) la 3 ani închisoare; în baza art. 175 Cod penal (episodul din 04 iulie 2016 – partea vătămată Xxxxx Xxxxxx) la 3 ani închisoare și în baza art. 175 Cod penal (episodul din 25 mai 2018 – partea vătămată Xxxxx Xxxxxx) la 3 ani închisoare.

Conform art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor stabilite, lui Nicolaevici Gheorghe i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 4 ani închisoare.

Conform art. 84 alin. (4) Cod penal, la pedeapsa stabilită a fost adăugată o parte din pedeapsă aplicată prin sentința Judecătorei Drochia (sediul Central) din 08 august 2019, stabilindu-i definitiv lui Nicolaevici Gheorghe, pedeapsa cu închisoare, pe un termen de 5 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, începând din 16 noiembrie 2021, cu arestarea acestuia imediat din sala de ședințe.

În rest, dispozițiile sentinței au fost menținute.

4.1. În motivarea soluției sale, Colegiul a menționat că, instanța de fond greșit și-a motivat soluția de individualizare a executării pedepsei în privința inculpatului Nicolaevici Gheorghe și nu a pătruns în esența problemei de fapt și de drept, susținând o poziție eronată în ce privește aplicarea față de inculpat a dispoziției art. 90 Cod penal, iar discordanța între cele reținute de instanță și conținutul real al

circumstanțelor cauzei, precum și ignorarea unor aspecte evidente, au avut drept consecință pronunțarea unei concluzii premature și greșit motivate în privința aplicării pedepsei cu executarea suspendată.

Citând prevederile art. 61, 75, 90 Cod penal, instanța de apel a reținut că instanța de fond a omis să se expună argumentat asupra necesității aplicării față de Nicolaevici Gheorghe a unei pedepse cu suspendarea condiționată a acesteia și nu a avut în vedere scopul și criteriile de individualizare a acesteia, prevăzute de art. 61 și 75 Cod penal, nu a ținut seama de circumstanțele reale ale cauzei, circumstanțe care fiind analizate, per ansamblu, nu permit instanței stabilirea unei pedepse cu suspendarea condiționată a executării ei.

Astfel, instanța de apel a statuat că, modalitatea de executare aleasă în privința lui Nicolaevici Gheorghe nu este în acord cu principiul proporționalității având în vedere fapta comisă și urmările grave produse și comportamentul inculpatului pe parcursul comiterii faptelor prejudiciabile, care a fost unul cinic, obraznic și sfidător față de normele morale.

Mai mult, Colegiul penal a specificat că, așa cum rezultă din textul sentinței instanței de fond, aceasta și-a motivat dispunerea suspendării condiționate a executării pedepsei aplicate inculpatului menționând că *acesta nu are antecedente penale*, vârsta înaintată a inculpatului și că se poate corija fără a executa real pedeapsa închisorii, ceea ce în opinia instanței de apel a fost apreciată drept o concluzie eronată, care nu poate fi menținută.

Prin urmare, rejudecând cauza, instanța de apel a conchis că, în privința lui Nicolaevici Gheorghe, care a fost condamnat în baza art.175 Cod Penal, urmează a i se stabili executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, întrucât în cauza dată nu este rațional de a fi aplicată condamnarea inculpatului cu suspendarea condiționată a executării pedepsei deoarece acesta se învinuiește în comiterea unei infracțiuni grave săvârșită cu intenție, ce constituie un pericol social sporit pentru cetățeni și sfidează normele morale într-o societate democratică, fiind luat în calcul și comportamentul postinfracțional al inculpatului, care prin sentință fiind obligat să nu părăsească localitatea, s-a ascuns și la citările instanței de apel nu reacționa, fiind anunțat în căutare și arestat.

5. Împotriva deciziei instanței de apel, recurs ordinar declară avocatul Rodica Palade în numele inculpatului, care invocând prevederile art. 427 alin. (8) și (10) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia în latura stabilirii pedepsei penale, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatului să-i fie stabilită o pedeapsă cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

În susținerea revendicărilor, recurentul menționează:

- instanța de apel urma să țină cont de toate circumstanțele cauzei invocate de apărare că inculpatul nu a recunoscut vina, că este bunic și iubește copiii și nu le-ar face rău niciodată, dar mereu oferă dulciuri copiilor și îi îmbrățișează ca pe nepoții

lui și niciodată nu a avut alte intenții;

- sentința nu a fost atacată de inculpat, deoarece nu a știut că a fost condamnat și nu știa ce să facă, dar consideră că urmează a se ține cont de toate circumstanțele cauzei penale, lipsa probelor veridice care dovedesc vinovăția inculpatului, lipsa pretențiilor părților vătămate și vârsta inculpatului;

- prin aplicarea unei pedepse mai aspre în privința inculpatului, scopul pedepsei nu va fi atins deoarece persoana va avea un sentiment de nedreptate.

5.1. Pe marginea recursului declarat, procurorul depune referință prin care solicită respingerea acestuia ca fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, din următoarele considerente.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.*

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.*

Colegiul reține că în susținerea recursului, avocatul a invocat prevederile art. 427 **alin. (8) și (10)**, Cod de procedură penală, dar ținând cont de solicitările și motivele invocate, Colegiul reține că acesta a avut în vedere pct. 8) și 10) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, care prevăd că *hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când nu au fost întrunite elementele infracțiunii sau instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blânde și când instanța de apel nu a individualizat corect pedeapsa.* Instanța de recurs menționează însă că, prevederile la care se referă autorul recursului nu sunt aplicabile din punctul de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar servi ca temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel.

Conform art. 420 alin. (4), 427 alin. (2) Cod de procedură penală, *nu pot fi atacate cu recurs sentințele în privința cărora nu a fost folosită calea de atac apelul. În recurs pot fi invocate doar acele temeiuri care au fost indicate și în apel.*

În sensul vizat, se reține că argumentele aduse asupra sentinței instanței de fond și invocarea erorii prevăzute la pct. 8) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, nu au fost invocate și în apel, nefiind în genere utilizată calea de atac a apelului de către apărare (pct. 3.- 5. din decizie).

Prin urmare, recursul ordinar în sensul vizat nu are niciun suport juridic, fiind neîntemeiat.

Recurentul critică decizia în partea ce ține de pedeapsa stabilită inculpatului, considerând-o prea aspră, solicitând în acest sens, aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal în privința inculpatului.

Privitor la pedeapsa stabilită inculpatului de către instanța de apel, Colegiul consideră că instanța de apel și-a motivat just soluția adoptată în acest sens, acordând deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75, Cod penal, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei, stabilite conform sancțiunii articolelor incriminate, iar în sprijinul statuării respective relevă următoarele.

Așa cum se reține din doctrina penală, în cazul săvârșirii unei infracțiuni instanța de judecată este singura în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului din Codul penal, în baza căruia a fost condamnat inculpatul.

De asemenea, se reține că la individualizarea pedepsei trebuie avut în vedere principalul criteriu - gradul de pericol social al faptei săvârșite, care se măsoară după cuantumul pedepsei prevăzute de textul incriminator, urmând ca celelalte două criterii alăturate și distincte - persoana infractorului și împrejurările care atenuază sau agravează răspunderea penală, să fie avute în vedere după ce instanța și-a format opinia cu privire la gradul de pericol social concret al activității infracționale săvârșite.

La stabilirea categoriei și mărimii pedepsei, instanța de apel a ținut cont de gravitatea infracțiunilor săvârșite, de motivul acestora, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale acestuia.

Instanța de recurs reține că recurentul înaintează cerințe prin care solicită modificarea deciziei instanței de apel în latura pedepsei și aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, solicitare care, de fapt nici nu a fost motivată de către recurent, fiind neîntemeiată, or doar faptul că ultimul nu este de acord cu pedeapsa stabilită de către instanța de apel, considerând-o prea aspră, nu poate servi ca circumstanță pentru aplicarea în privința inculpatului a unei pedepse neprivative de libertate.

Subsidiar, Colegiul penal relevă că, textul art. 90 alin. (1) Cod penal prin sintagma „*poate*”, oferă posibilitatea și nu obligația instanței de judecată de a aplica prevederile acestei norme. Acest fapt rezultă și din prevederile legale, care stipulează că: „*Dacă... instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei...indicând numai decît în hotărâre motivele...*”.

Astfel, din examinarea condițiilor în care poate fi acordată suspendarea executării pedepsei, rezultă că aceasta nu este un drept al inculpatului, ci o facilitate, pe care instanța de judecată este liberă să aprecieze dacă este sau nu cazul să o acorde.

La caz, instanța de apel corect a reținut că inculpatul Nicolaevici Gheorghe a săvârșit patru infracțiuni grave, părțile vătămate fiind minore, cât și pericolul social pe care îl reprezintă acesta, ținând cont de numărul de infracțiuni săvârșite. Circumstanțele descrise mai sus, indică asupra faptului că aplicarea pedepsei cu dispunerea suspendării executării ei, pe un termen de probă în privința inculpatului nu își va atinge scopul prevăzut de lege, ba mai mult îl va încuraja pe acesta și pe alte persoane să săvârșească o nouă infracțiune, motiv pentru care, Colegiul reține ca fiind corectă concluzia instanței de apel, precum că scopul pedepsei penale de reeducare și resocializare a inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane, va putea fi atins doar prin stabilirea unei pedepse privative de libertate în privința acestuia.

La speță, Colegiul reiterează că, practica judiciară demonstrează că pedeapsa prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit, iar o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni cât și de prevenirea săvârșirii infracțiunilor .

Reieșind din cele expuse, Colegiul concluzionează că instanța de apel a pronunțat o decizie întemeiată și motivată prin stabilirea în privința inculpatului a unei pedepse privative de libertate, pedeapsă care răspunde scopului de corectare și reeducare a inculpatului prevăzut de art. 61 Cod penal, care va duce la formarea unei atitudini pozitive a acestuia față de ordinea de drept, regulile de conviețuire socială și principiile morale, iar argumentul invocat de recurent privind aplicarea pedepsei non privative de libertate, urmând a fi declarat ca neîntemeiat.

În viziunea instanței de recurs concluziile expuse pe larg de către instanța de apel în decizia sa, sunt juste iar criticile recurentului nu constituie temeiuri de a răsturna situația în prezenta cauză, ce ar necesita intervenția instanței ierarhice superioare, în sensul casării hotărârii judecătorești adoptate de instanța de apel. Reținând prevederile sus menționate, Colegiul penal conchide că nu există temei

legal pentru admiterea recursului ordinar declarat și potrivit legii decide inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În temeiul art. 432 alin. (1) – (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul Penal

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocata Palade Rodica în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 16 noiembrie 2021, în cauza penală privindu-l pe NICOLAEVICI Gheorghe Xxxxxx, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 14 aprilie 2022.

Președinte

Nadejda TOMA

Judecător

Liliana CATAN

Judecător

Ion GUZUN